

a rezavými-skvrnami. A tak jsem se dlouho domníval, že prodám to moje veselé autíčko, a že se tak zbavím aspoň jedné výtčinky, ale mylil jsem se, těch výtčitek byla celá legie, ty pocity viny, které se přihodily aritmetickou řadou, tak se rozrůstaly řadou geometrickou, moje utrpení bylo jak Hrněčku vaří! Kamkoliv jsem šel a usilovně jsem nedával na sebe pozor, a vši silou jsem nezatačoval vidiny, tak ty moje viny proti mně vystupovaly dveřmi a tekly okny, kamkoliv jsem se podíval, všude jsem viděl už ty moje zabité kočky, už na nic jiného jsem nemyslel než na to, co se mi to stalo a co jsem vyvedl. Don konce když jsem jezdil Prahou sem a tam, tak sice jsem se chystal těch krásných obrázů, které mi šly vstříc, Praha přece na periferii vůbec není krásná, to každý ví, ale pro mne, pro viníka, všechno, co jsem viděl, bylo ne krásné, ale překrásné jen do té doby, než jsem uviděl za oknem sedící kočku, než někdo začal hovořit o kočkách, než jsem za výkladní skříní viděl knihu o kočkách. A tak už jsem jezdil Prahou hromadnými dopravními prostředky zbytečně, protože začal jsem vidět kočky i tam, kde nikdy nemohly být. Abych přišel na jináči myšlenky, prodal jsem to moje veselé autíčko a koupil jsem si hnědého Escorta třináct, já jsem původně

1985 (14#69)

povahu, červené auto je pouťácká barva pro herečky a zpěváky, ať jsem klidný, že mi vyberou Escorta v barvě solidní, barvě, která odpovídá mému charakteru a hlavně, mému věku, v šedesáti devíti letech, že musím mít auto v decentní barvičce. A tak když jsem si přišel do Řep pro auto, dostal jsem auto hnědé, hnědého Escorta, jeho potahy, až když jsem dojel domů a do Kerska, tak ty potahy byly pepř a sůl, běžové potahy v režné struktuře, zrovna takové potahy, jako by na sedadlech byl natažený poštovní pytel na přepravu dopisů. A tak jsem hledal únik od koček jízdou v novém Escortu, ale když jsem si sedal do auta, tak jsem blednul a měl jsem pocit, že si sedám do poštovního pytle, a když jsem zabouchnul dvířka a vzhlídl jsem, tak jsem se ne polekal, ale byl jsem blížek zhebnutí, protože i strop Escorta číslo třináct byl běžový a rezný, jako by byl ten strop potažený tím samým plátnem, ze kterého byly ušity ty poštovní pytle, ten můj pytel, který pořád ležel složený a se zaskhými krvavými skvrnami v mé kůlně. A ten čas se mi vzdulo játro nad žeberní oblouk, a na Bulovce mi po testech řekli, že nesmím tolik pít tvrdý alkohol, nebo z toho pít budu mít plačící játra. Ale já jsem už